

بررسی جایگاه سرمایه نوآوری در بین مؤلفه‌های سرمایه فکری در دانشکده‌های کشاورزی شیراز

زهرا کامیاب^۱، سید یوسف حجازی^۲، سید حمید موحد محمدی^۳

^۱ کارشناسی ارشد آموزش کشاورزی، ^۲ استاد و دانشیار گروه ترویج و آموزش کشاورزی، دانشکده اقتصاد و

توسعه کشاورزی، دانشگاه تهران

z.kamyab2009@yahoo.com

هدف اصلی این پژوهش، بررسی جایگاه سرمایه نوآوری در بین مؤلفه‌های سرمایه فکری در دانشکده‌های کشاورزی دولتی و غیر دولتی شیراز بود. پژوهش از نوع پیمایشی و جامعه آماری شامل ۱۲۳ نفر اعضای هیأت علمی دانشکده‌های کشاورزی شیراز بود. نمونه‌گیری به روش طبقه‌ای تصادفی با انتساب متناسب صورت گرفت و حجم نمونه بر اساس فرمول کوکران به تعداد ۷۱ نفر تعیین گردید. ابزار پژوهش پرسشنامه‌ای بوده که روایی شکلی و محتوایی آن بر اساس گروه متخصصان دانشگاه تهران تأیید گردید و پایایی بخش‌های مختلف آن با استفاده از ضریب آلفای کربناخ (بین ۰/۹۸ - ۰/۸۵) تأیید گردید. داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار SPSSwin16 پردازش شدند. نتایج تحلیل همبستگی نشان داد که رابطه مثبت و معنی‌داری در بین مؤلفه سرمایه نوآوری با سایر مؤلفه‌های سرمایه فکری (سرمایه انسانی، سرمایه ساختاری، سرمایه ارتباطی) وجود دارد. همچنین، نتایج تحلیل مسیر نشان داد که سرمایه ساختاری دارای بیشترین اثر مستقیم (% ۴۷/۵) بر سرمایه نوآوری است. تأثیر گذارترین متغیر بر سرمایه نوآوری، سرمایه انسانی می‌باشد که با مجموع اثراتی با مقدار % ۷۱/۵ به صورت مستقیم و غیر مستقیم بر سرمایه نوآوری تأثیر داشت و سرمایه ارتباطی تنها با اثر مستقیم با مقدار ۰/۱۹۴، کمترین تأثیر را بر سرمایه نوآوری داشت. در مجموع سه مؤلفه‌های سرمایه انسانی، ساختاری، ارتباطی توانستند حدود ۶۶/۳ درصد از تغییرات واریانس متغیر سرمایه نوآوری را تبیین نمودند.

واژه‌های کلیدی: سرمایه انسانی، سرمایه ساختاری، سرمایه ارتباطی، سرمایه نوآوری، سرمایه فکری.